



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 82/09-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. marca 2009 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. D. Č., M., zastúpeného JUDr. M. K., M., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom a nekonaním Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. XV/3 Spr 180/08 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. D. Č. **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. januára 2009 doručená sťažnosť Ing. D. Č. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom a nekonaním Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. sp. zn. XV/3 Spr 180/08.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že porušenie svojho základného práva vidí v tom, že generálna prokuratúra v namietanom konaní „*vôbec neprejednala a neodpovedala na môj piaty opakovaný podnet a v ňom relevantné fakty v čl. 1 pod bodom 1. až 8.) zo dňa 15. novembra 2008.*“

Sťažovateľ ďalej tvrdí, že rozhodnutie o spôsobe vybavenia sťažnosti mu do dnešného dňa nebolo doručené, a uvádza, že sťažnosť na ústavnom súde podáva v zákonnej lehote „*od doručenia listu GP sp. zn.: XV/3 Spr 180/08-3 zo dňa 5. 12. 2008, ktoré bolo doručené môjmu právnenému zástupcovi dňa 15. 12. 2008*“.

Sťažovateľ na základe uvedeného navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo Ing. D. Č. podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky na inú právnu ochranu bolo porušené.

2. Zakazuje GP SR vo veci XV/3 Spr 180/08-3 pokračovať v porušovaní základného práva a prikazuje porušovateľovi obnoviť stav pred porušením tohto práva.“

Súčasťou sťažnosti bola žiadosť o nezverejňovanie mena a priezviska sťažovateľa a jeho právneho zástupcu.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach, ako aj ich zákonom predpísané náležitosti sú upravené v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom

nesplnenie niektorej z nich má za následok odmietnutie sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa tohto ustanovenia návrhy, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy, návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím alebo iným označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, alebo z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú treba považovať takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. II. ÚS 237/05, IV. ÚS 247/05).

Sťažovateľ tvrdí, že k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy došlo postupom generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. sp. zn. XV/3 Spr 180/08, pretože generálna prokuratúra „*vôbec neprejedнала a neodpovedala*“ na jeho „*pádne argumenty*“ uvedené v čl. I piateho opakovaného podnetu z 15. novembra 2008.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy sa každý môže domáhať ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne.

Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom

súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Takým orgánom môže byť aj generálna prokuratúra.

Súčasťou základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je nepochybne aj právo dotknutej osoby požiadať o ochranu svojich práv príslušné orgány prokuratúry, či už prostredníctvom podnetu, alebo opakovaného podnetu [§ 31 ods. 2 a § 34 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“)], pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť príslušných orgánov prokuratúry zákonom ustanoveným postupom sa takýmto podnetom (podaním) zaoberať a o jeho vybavení dotknutú osobu vyrozumieť. Súčasťou toho práva dotknutej osoby nie je ale právo, aby príslušné orgány prokuratúry jeho podnetu (podaniu) vyhovelí (m. m. I. ÚS 40/01, II. ÚS 168/03 a III. ÚS 133/06).

Podľa § 31 zákona o prokuratúre prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa druhého odseku citovaného zákonného ustanovenia podnetom sa rozumie písomná alebo ústna žiadosť, návrh alebo iné podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti, najmä aby podal návrh na začatie konania pred súdom alebo opravný prostriedok, aby vstúpil do už začatého konania alebo vykonal iné opatrenia na odstránenie porušenia zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa ustanovenia § 32 ods. 1 zákona o prokuratúre podnet možno podať na ktorejkoľvek prokuratúre.

Podľa ustanovenia § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.

Po preskúmaní sťažnosti sťažovateľa ústavný súd je toho názoru, že generálna prokuratúra sa jeho podnetom v napadnutom konaní zaoberala, pretože o spôsobe preskúmania riadne sťažovateľa (prostredníctvom jeho právneho zástupcu) aj vyrozumela.

Ústavný súd zistil, že 15. novembra 2008 podal sťažovateľ *„Ďalší opakovaný podnet - piaty na zrušenie rozhodnutia v prípravnom konaní - prejav nespokojnosti s vybavením našich predchádzajúcich podnetov... z dôvodu, že v prechádzajúcom piatom podnete z 5. augusta 2008 išlo o zjavnú chybu z našej strany v napísaní spisovej značky ku ktorej sa daný podnet vzťahuje a podávam ho vo veci k sp. zn.: Pz 74/07-44: Podávateľa: Ing. D. Č... zast. JUDr. M. K. - advokátom“*.

V tomto podnete sťažovateľ uviedol: *„S deštruktívnou sentenciou vybavujúcej prokurátorky GP SR JUD. L. Ch, ktorá vybavovala v konaní IV Pz 74/07 jednotlivé podania apriori holisticky nesúhlasím...“*.

Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu uvádza, že podnetom zo 7. júla 2007 sa domáhal zrušenia rozhodnutia v prípravnom konaní - *„Uznesenia O. ... B., ktorým sa začalo trestné stíhanie voči môjmu mandantovi Ing. D. Č., lebo podal voči nemu sťažnosť a rozhodnutie o spôsobe jej vybavenia sme do dnešného dňa neobdržali, a to aj napriek tomu, že Ing. D. Č. v sťažnosti uviedol svoju kontaktnú adresu na tento účel § 65 TP. Ďalej poukazujeme na § 19 ods. 2) Toto ustanovenie zakotvuje všeobecné páchatel'stvo len fyzických osôb. Trestnú zodpovednosť právnických osôb tento zákon nepripúšťa.... A práve list, od ktorého sa odvíja trestné stíhanie Ing. D. Č. písala spoločnosť D. a. s...“*

2.) Podnet z 3. 9. 07 - návrh na vylúčenie konkrétne JUD. L. Ch., v trestnom konaní z dôvodu zaujatosti § 31 TP... Čo sa do dnešného dňa nestalo. Dňa 30. 10. 2007 Uznesením IV Pz 74/07 sa nevylúčila.

3.) Sťažnosť zo dňa 15. 11. 2007 proti uzneseniu... ktorú dňa 7. 12. 2007 riaditeľ trestného odboru JUDr. T. Š. zamietol.

4.) Opakovaný podnet ...10. 4. 2008 v ktorom exemplifikatívne poukazujeme na vydeklarované ex. lége povinnosti O. Apelujem na §§ 210 a § 230 TP.

- Upovedomenie z 9. 5. 2008 JUDr. T. Š., že neboli dôvody na zmenu stanoviska GP vyjadrené v upovedomení z 8. 11. 2007, vzhľadom na uplynutie trojmesačnej lehoty. Ale kto zapríčinil tieto prietahy, prečo podanie zo 7. 7. 07 nebolo včas vybavené, a oznámenie o spôsobe vybavenia tohto podnetu, ktorý som písal ja splnomocnený advokát mi nebolo zaslané doporučené, tak riaditeľ trestného odboru JUDr. T. Š. to účelovo zahmlieva a vyhýba sa tejto odpovedi.

5.) Ďalší opakovaný podnet - tretí ...30. 5. 2008 v ktorom apelujem na §66 ods. 1 pís. c, ale aj § 65 TP a na túto adresu L. č. ... mu O. nedoručovali písomnosti...

- Upovedomenie od námestníka GP JUDr. C. K., ktorý sa stotožňuje s vyjadreniami podriadených prokurátorov, bez argumentačného sa vysporiadania a naším tvrdením vyjadreným v kontexte jednotlivých podaní.

6.) Ďalší opakovaný podnet - štvrtý. Exemplifikatívne deklarujem per analógiám argumentum ex lége a ex iure (Nálezy Ú súdu SR) podotýkam k povinnostiam prokuratúry v rámci trestného konania

- Následne JUDr. L. Ch. upovedomením z 18.7.08 opakovane rozhoduje o opakovanom podnete - štvrtom čo je protizákonne a je porušené ustanovenie § 54 ods., 2 zák. o prokuratúre...

7) V Upovedomení 8. 11. 07 sa vôbec argumentačne JUDr. L. Ch. nezaobrá nami brojacími námietkami proti doručovaniu ako vyššie deklarujem v bode 1.) a bod 5.)

8.) Opakovaný podnet naša sp. zn.: Ku 10/08 z 10. 4. 08. sa v podstate prelína s predchádzajúcimi, nakoľko z odpovedi od GP sme boli mystifikovaný nakoľko obsahovo sú identické...

Namietam, že v celom konaní od jeho začiatku v roku 2001, kedy sa stala DN ktorá

do dnešného dňa nebola ukončená od ktorej sa odvíja celý tento prípad a sám orgán prokuratúry vykonáva obštrukcie vo vyšetrovaní, (dôkaz spisový materiál) na základe sťažnosti ktorú podala D. a. s. M., vzniesli obvinenie Ing. D. Č. za ohováranie a celé trestné konanie je vedené jednostranne čo sa prieči účelu, významu a podstate trestného zákona. V rozpore so zásadou náležitého zistenia skutkového stavu veci je postup O., ktorý v prípravnom konaní pod vplyvom nesprávnej aplikácie zásady in dubio pro reo nevykonal časť dôkazov významných pre zistenie skutočností rozhodujúcich z hľadiska zákonných znakov trestného činu.“

Na jeho piaty opakovaný podnet mu odpovedala generálna prokuratúra (odbor organizačný a kontrolný) listom sp. zn. XV/3 Spr 180/08 z 5. decembra 2008, ktorý bol doručený iba právnemu zástupcovi sťažovateľa. V ňom uviedla, že *„preskúmala namietaný postup Vami označených prokurátorov Generálnej prokuratúry SR pri vybavovaní Vašich predchádzajúcich podnetov, pričom som nezistila pochybenia v ich rozhodovaní ani v postupe.*

Prokurátorka trestného odboru Generálnej prokuratúry SR, riaditeľ trestného odboru Generálnej prokuratúry SR ako aj námestník generálneho prokurátora na základe zadovážených spisových materiálov dostatočne preskúmali a vyargumentovali všetky skutočnosti, na ktoré ste poukazovali vo Vašich jednotlivých podnetoch. Tieto podnety kvalifikovane vybavili a právne odôvodnili prečo nebolo možné zrušiť uznesenie povereného príslušníka P. B. I sp. zn. ORP-1470/06 zo dňa 28. 02. 2007 a prečo nebol dôvod na vylúčenie prokurátorky trestného odboru Generálnej prokuratúry SR.

Poznamenávam, že postup a rozhodovanie týchto prokurátorov bol preskúmaný námestníkom generálneho prokurátora, o čom ste boli upovedomený listom zo dňa 16. 06. 2008.

Po preskúmaní na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu som nezistila také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu stanoviska, ktoré Generálna prokuratúra SR zaujala v predmetnej veci.

Z týchto dôvodov prosím, aby ste s pochopením vzali na vedomie, že Generálna prokuratúra SR podanie zo dňa 15. 11. 2008 odkladá bez prijatia ďalších opatrení“.

Generálna prokuratúra teda v tomto oznámení náležite vysvetlila sťažovateľovi

dôvody takého postupu a v závere uviedla, že „nezistila také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu stanoviska, ktoré Generálna prokuratúra SR zaujala v predmetnej veci“.

Ústavný súd konštatuje, že postup generálnej prokuratúry pri vybavovaní opakovaného podnetu sťažovateľa bol v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o prokuratúre. Je nepochybné, že generálna prokuratúra sa podnetom sťažovateľa zaoberala, pričom svoj názor zaujala v liste č. k. XV/3 Spr 180/08-3 z 5. decembra 2008. To, že generálna prokuratúra mu neodpovedala na všetky jeho námietky, ktoré uviedol vo svojom piatom podnete, a tým sa odchýlila od očakávaní a predstáv sťažovateľa, ešte neznamená, že došlo k porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

Z tohto dôvodu ústavný súd vyvodil zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti smerujúcej proti generálnej prokuratúre a rozhodol o jej odmietnutí už po jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. marca 2009